

# ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີສິບຫົກ

ສັນຍາລັກ

Jeff Pippenger

2023-12-11

ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະກ່າວເຖິງບົດທຳສາມຂອງພຣະທຳດານເຢຣີ,  
ເຮົາຈະພິຈາລະນາສັນຍາລັກທາງຄຳພະຍາກອນບາງປະການ  
ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈບົດນັ້ນໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນຍິ່ງຂຶ້ນ. ດານເຢຣີ, ຮານານຢິາ, ມີຊາເອນ ແລະ ອາຊາຣີຢາ  
ໄດ້ຖືກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນຕົວແທນສັນຍາລັກຄຳພະຍາກອນຈຳເພາະບາງປະການ  
ຕາມບໍລິບົດທຳວອກເຂົາຖືກນຳໃຊ້. ໃນບົດທຳສາມ, ພວກເຂົາຖືກນຳສະເໜີເປັນຜູ້ມີຄຸນຄ່າສູງ  
ໂດຍບໍ່ມີການຈຳແນກແຕກຕ່າງ, ຈົນເຖິງຕອນທ້າຍຂອງບົດ ທີ່ດານເຢຣີຖືກລະບຸວ່າມີຂອງປະທານແຫ່ງ  
“ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດ ແລະ ຄວາມຜັນທັງປວງ.”

ສ່ວນເດັກໜຸ່ມທັງສິບນັ້ນ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ແລະຄວາມຊຳນານໃນວິຊາຄວາມຮູ້ແລະບັນຍາທຸກຢ່າງ;  
ແລະດານເຢຣີມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດແລະຄວາມຜັນທັງປວງ. ດານເຢຣີ 1:17.

ໃນບົດທຳສາມ, ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງ “ສີ”

ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍທົ່ວໂລກ. “ສີ” ເປັນສັນຍາລັກທີ່ສືບຕໍ່ເຖິງທົ່ວໂລກ,  
ແລະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງໝົດກຳລັງເວົ້າເຖິງວັນສຸດທ້າຍ.

ບັນດາຜູ້ມີຄຸນຄ່າທັງສິບໃນບົດທຳສາມເປັນຕົວແທນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະໃນຂັ້ນສູງເຈັດ  
ມີການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງດານເຢຣີກັບຜູ້ມີຄຸນຄ່າອື່ນສາມຄົນເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນສັນຍາລັກຂອງ  
“ການປະສົມປະສານສາມແລະ-ໜຶ່ງ.”

ສັນຍາລັກຂອງ “ການປະສົມປະສານສາມ-ແລະ-ໜຶ່ງ” ບາກົດຊ້າງຢູ່ພາຍໃນພຣະວາຈາທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ.

ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຫຼາຍຄວາມຈິງ ຕາມແຕ່ບໍລິບົດ.

ມັນເປັນຕົວແທນປະຫວັດຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ

“ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ” ໃນປີ 1798, ແລະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອການປົດປະຕູແຫ່ງພຣະຄຸນ.

ຂ່າວສານທັງສາມໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ,

ແລະຂະບວນການນັ້ນກໍຖືກຕິດຕາມໂດຍທູດສະຫວັນອົງທີສີ່ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດ;

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການປະສົມປະສານສາມ-ແລະ-ໜຶ່ງ.

ໃນບາງບັນຍາຍ,

ມັນອາດເປັນຕົວແທນເຖິງຂະບວນການແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນປະຫວັດຂອງກຸ່ມ

Millerite ດ້ວຍເລກໜຶ່ງ,

ປະສົມປະສານກັບຂະບວນການແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມດ້ວຍເລກສາມ. ດັ່ງນັ້ນ,

“ການປະສົມປະສານສາມ-ໜຶ່ງ” ກໍອາດຖືກສະແດງໄດ້ເຊັ່ນກັນວ່າເປັນ “ການປະສົມປະສານໜຶ່ງ-ສາມ”.

“ການປະສົມປະສານສາມ-ໜຶ່ງ” ໃນເຊິ່ງສັນຍາລັກທາງານເປັນສັນຍາລັກໄດ້ທັງໂດຍໃຫ້ໜຶ່ງ—ນຳໜ້າສາມ,

ຫຼືໂດຍໃຫ້ສາມ—ນຳໜ້າໜຶ່ງ. ໃນເຕົ້າໄຟຂອງ Nebuchadnezzar, ໃນບົດທຳສາມຂອງພຣະທຳ Daniel,

ເຮົາເຫັນບຸກຄົນຜູ້ຄູ່ຄວນສາມຄົນກ່ອນ, ແລ້ວຈຶ່ງເຫັນຄົນທີສີ່ຊຶ່ງຄ້າຍກັບພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະຊາຍສາມຄົນນີ້ ຄື ຊາດຣາກ ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ ໄດ້ລົ້ມລົງທັງຫຼົງກັບມັດຢູ່

ໃນທ່າມກາງເຕົ້າໄຟທີ່ລຸກໄໝຢ່າງແຮງ. ແລ້ວກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ ກໍຊົງປະຫລາດພຣະທັຍ

ແລະຊົງລຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຮັບຮ້ອນ ແລະຊົງກ່າວຕໍ່ບັນດາທຶນສາຂອງພຣະອົງວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມສາມາດໃນທາງກາງໄພບໍ່? ພວກເຮົາທຸນຕອບກະສັດວ່າ, ເປັນຄວາມຈິງ ໂອ ຂ້າແຕ່ກະສັດ. ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕອບວ່າ, ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາເຫັນຊາຍສີຄົນບໍ່ຖືກມັດ ເດີນຢູ່ໃນທາງກາງໄພ ແລະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍເລີຍ; ແລະຮູບລັກຂອງຄົນທີ່ສິ້ນ ເປັນດັ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ດານເຮອນ 3:23-25.

ບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສເລີຍວ່າ ມີເຫດຜົນອັນສົມບູນຜ່ານພຣະເຈົ້າ ແລະຂໍ້ເທັດຈິງທາງປະຫວັດສາດອັນແນ່ນອນ ທີ່ຈະບອກແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ ເປັນເພາະເຫດໃດດານເຮອນຈຶ່ງບໍ່ຖືກກ່າວເຖິງວ່າຢູ່ໃນພິທີນະມັດສະການຮູບຄຳໃນບົດທຶນສາມ, ແຕ່ເຫດຜົນຜ່ານຄຳພະຍາກອນປະການໜຶ່ງກໍຄືວ່າ ຖ້າດານເຮອນໄດ້ຢູ່ໃນເຫດການນັ້ນ, ທ່ານກໍຈະໄດ້ທຳລາຍສັນຍະລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງການປະສົມປະສານສາມແລະໜຶ່ງໃນເຕົ້າໄຟທຶນສາມໃນ. ໃນກໍລະນີຂອງກິດເຮອນ, ມີກິດເຮອນ ແລະກອງສາມກອງຂອງທ່ານ ແຕ່ລະກອງມີຊາຍໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນ. ພຣະຄຣິດມັກຢູ່ກັບສາວົກສາມຄົນ.

ຫຼັງຈາກຫົກວັນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງພາເບີໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະໂຢຮັນນ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ ຂຶ້ນໄປເທິງພູສູງແຫ່ງໜຶ່ງຕ່າງຫາກ; ແລະພຣະອົງຊົງປຸງພຣະກາຍຕໍ່ໜ້າເຂົ້າທັງຫຼາຍ: ພຣະພັກຂອງພຣະອົງສ່ອງແຈ້ງດັ່ງດວງອາທິດ ແລະສະພັງຂອງພຣະອົງຂາວດັ່ງແສງສະຫວ່າງ. ມັດທາຍ 17:1, 2.

ໜຶ່ງ-ແລະ-ສາມ, ຫຼືສາມ-ແລະ-ໜຶ່ງ; ນີ້ເປັນສັນຍະລັກດຽວກັນ, ເພາະວ່າທັງໝົດລ້ວນແຕ່ເປັນຕົວແທນອົງປະກອບບາງຢ່າງທາງຄຳພະຍາກອນຂອງວັນສຸດທ້າຍ, ແລະວັນສຸດທ້າຍນັ້ນກໍແມ່ນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ. ວັນແຫ່ງການພິພາກສາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1798, ພ້ອມກັບການປະກາດວ່າການພິພາກສາສິບສອນຈະເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ 1844 ແລະວັນແຫ່ງການພິພາກສາຍັງຄົງດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະເລີ່ມບົດລົງໃນກົດວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້, ເມື່ອການພິພາກສາລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າເລີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນເປັນລຳດັບ ຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະບົດລົງຢ່າງສົມບູນ ແລະ ໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະບັງເກີດຂຶ້ນ. ໃນເຕົ້າໄຟຂອງເນບູກາດເນັດຊາ, ບຸກຄົນຜູ້ສົມຄວນທັງສາມ, ຜູ້ທີ່ຕໍ່ມາໄດ້ມີພຣະຄຣິດມາເຂົ້າຮ່ວມ, ເປັນຕົວແທນຂອງທຸກໆໝາຍ. ໃນພິທີອຸທິດຮູບບັນຄຳນັ້ນ, ບັນດາຊາດທັງໝົດທີ່ປະກອບເປັນອານາຈັກຂອງເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຢູ່ພ້ອມ.

ແລະພຣະອົງຈະຊຸກຍູ້ໝາຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍຈາກທັກ, ແລະຈະຜິວເອົາພວກເຮົາຈາກສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະເບີ້ແມ, ພວກເຮົາຈະມາຢ່າງວ່ອງໄວດ້ວຍຄວາມໄວພິເສດ. ອີຊາຍາ 5:26.

ເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍຂອງດານເຮອນ ເປັນອີກສັນຍາລັກອັນສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ ແລະພົບເຫັນຢ່າງຊັດເຈນໃນພຣະວັດຈະນະທິດິນໃຈໄວ້. ຕັ້ງແຕ່ເຢຣູຣາຄົມເຖິງກະສັດໄຊຣັດ ເປັນຕົວແທນຂອງເຈັດສິບປີຕົວຈິງແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍຂອງດານເຮອນ. ໃນ 2 Chronicles ເຈັດສິບປີນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ແຜ່ນດິນຈະໄດ້ພັກ ແລະຊົນຊົມສະບາໂຕຂອງມັນ. ໃນ Isaiah 23 ເຈັດສິບປີນັ້ນເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ຕັ້ງແຕ່ 1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນ ພວກມັນຍັງເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຄູ່ຂະໜານຂອງເຂົ້າສັດແຫ່ງລັດທິຣິພັບລິກັນ ແລະເຂົ້າສັດແຫ່ງໂປຣເຕສແຕນແທ້. Sister White ຈັດໃຫ້ເຈັດສິບປີນີ້ສອດຄ່ອງກັບໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຫ່ງຍຸກມັດຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ.

"ໃນວັນນີ້ ຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມີເສຣີພາບທີ່ຈະດຳເນີນແຜນການອັນຊົງສູງສົ່ງຂອງສະຫວັນເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດທີ່ຫຼົງຫາຍໄປໃຫ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ຕະຫຼອດຫຼາຍສັດຕະວັດ

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທົນທຸກພາຍໃຕ້ການຈຳກັດເສຣີພາບຂອງພວກເຂົາ.  
ການປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນຄວາມບໍລິສຸດດັ່ງເດີມຂອງມັນຖືກຫ້າມໄວ້,  
ແລະບັນດາໂທດອັນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດກໍໄດ້ຖືກນຳມາລົງແກ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງຜັນຄຳບັນຊາຂອງມະນຸດ. ດັ່ງນັ້ນ  
ສ່ວນອະນຸຮູ້ຜ່ານສັນທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກຣັກຈະຖືກປະປ້ອຍໃຫ້ຫວ່າງເປົ້າໂດຍສັນເຊີງ.  
ປະຊາຊົນຖືກລົດຮອນຈາກແສງສະຫວ່າງແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມມືດແຫ່ງຄວາມຜິດພາດ  
ແລະຄວາມງົມງາຍຊ່ວຍຈະລົບລ້າງຄວາມຮູ້ເກຣັກທີ່ໝົດເກືອນກັບສາສະໜາທີ່ແທ້ຈິງ.  
ຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ  
ໃນຊ່ວງເວລາອັນຍາວນານແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຢ່າງບໍ່ຜ່ອນຜັນນີ້ ຕົກຢູ່ໃນການເປັນເຊື້ອຢ່າງແທ້ຈິງ ເຊັ່ນດຽວ  
ກັນກັບບັນດາບຸດຫຼານຂອງອິສະຣາເອນທີ່ຖືກກັກເປັນເຊື້ອໄວ້ໃນບາບໂລນໃນລະຫວ່າງເວລາແຫ່ງການຖືກ  
ກວາດໄປເປັນເຊື້ອ." Prophets and Kings, 714.

ເມື່ອເຂົ້າໃຈແລ້ວວ່າ ໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກ  
ເຈັດສິບປີນັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງຜົນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຫ່ງຍຸກມືດດ້ວຍ ແລ້ວ ຕົວຢ່າງຂອງ  
"ສາມປີເຄີງ", ຫຼື "ສິບສອງເດືອນ", ຫຼື "ກາລະໜຶ່ງ, ກາລະສອງ ແລະ ເຄີງກາລະ"  
ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກແທນຍຸກມືດນັ້ນ  
ກໍຂະຫຍາຍຄວາມໝາຍແລະການນຳໃຊ້ຂອງເຈັດສິບປີອັນເປັນສັນຍະລັກນັ້ນ.

ໃນພຣະທຳດານີເອນ,  
ເຈັດສິບປີໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນຊ່ວງເວລາຕັ້ງແຕ່ການປະທານອຳນາດແກ່ຂ່າວສານທຳອິດຈົນເຖິງການພິພາກສາ.  
ຊ່ວງເວລານັ້ນມີຢູ່ໃນທຸກຂະບວນການປະຕິຮູບອັນສັກສິດ, ແລະໃນການນີ້  
ເຈັດສິບປີເປັນຕົວແທນຂອງແນວຄວາມຈິງອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ເປັນອົງປະກອບເລື່ອງເວລາ,  
ແຕ່ກ່າວເຖິງຈຸດປະສົງຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ຊ່ວງເວລາເຈັດສິບປີຖືກມາລາກນຳສະເໜີວ່າເປັນຊ່ວງ  
ເວລາເມື່ອຜູ້ສັ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຊຳລະລ້າງບັນດາບຸດຂອງເລວີ. ຊຸດເຕີໄວທ໌  
ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງການຊຳລະລ້າງພວກເລວີຂອງມາລາກີເຂົ້າກັບການຊຳລະພຣະວິຫານສອງຄັ້ງຂອງພຣະຄຣິດ.  
ຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນຍັງເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນ.  
ມັນຍັງເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ຜົນປາຍຖືກເທລົງຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.  
ຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນຍັງເປັນເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ,  
ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ຊ່ວງເວລານີ້ຍັງເປັນ "ວັນແຫ່ງການຕຽມພ້ອມ" ໃນຄຳພະຍາກອນ,  
ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະຊຶ່ງກໍແມ່ນ "ວັນຂອງວັນຊະບາໄຕ" ອີກດ້ວຍ.  
ຊ່ວງເວລານີ້ປະກອບມີເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ແລະ ເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ,  
ຊຶ່ງທັງສອງຢ່າງລ້ວນເປັນອົງປະກອບຂອງ "ເຈັດເທື່ອ."

ໃນພຣະທຳດານີເອນ, ເຢໂຮຢາຄົມເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການຮັບອຳນາດຂອງຂ່າວສານທຳອິດ.  
ເມື່ອພິຈາລະນາໃນຄວາມສຳພັນກັບກະສັດສອງອົງທີ່ຕາມຫຼັງມາ,  
ລາວເປັນພຽງແຕ່ອົງທຳອິດໃນສາມທູດສະຫວັນທີ່ນຳໄປສູ່ ແລະ ສົນສຸດລົງທີ່ການພິພາກສາ.  
ໄຊຣັສເປັນສັນຍະລັກບໍ່ພຽງແຕ່ຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ລາວຍັງເປັນ "ໝາຍສຳຄັນ"  
ຂອງການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍ. ດານີເອນເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງການປະສົມກັນແບບສາມແລະໜຶ່ງ, ແລະ  
ຍັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການເປັນຕົວແທນທົ່ວໂລກສືບການຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.  
ດານີເອນຍັງເປັນສັນຍະລັກຂອງຜູ້ສັ່ງຂ່າວເລວີຢາ ແລະ  
ລາວຍັງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງໂຢຮັນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.  
ລາວຍັງເປັນສັນຍະລັກຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊື່ "ດານີເອນ" ໝາຍຄວາມວ່າ  
"ຜູ້ພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ", ຫຼື "ພຣະເຈົ້າແຫ່ງການພິພາກສາ", ດັ່ງນັ້ນ  
ລາວຈຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງການພິພາກສາ, ແລະ ຍັງເປັນສັນຍະລັກຂອງລາວໂອດີເຊຍດ້ວຍ, ເພາະວ່າ  
ລາວໂອດີເຊຍ ໝາຍຄວາມວ່າ "ປະຊາຊົນທີ່ຖືກພິພາກສາ" ຫຼື "ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການພິພາກສາ".

ການພິພາກສາຂອງລາວໂອດິຊຍ ໃນທຣີສຸດແລ້ວ  
ຕັ້ງຢູ່ເທິງການປະຕິເສດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຄວາມຮູ້ທຶກເປັນຜະນຶກໃນພຣະທຳດານເຢຊູ.

ເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນສັນຍະລັກທັງຂອງເຂົ້າສັດຜ່າຍຣິໂຟບລິກັນ ແລະ  
ເຂົ້າສັດໂປຣແຕສແຕນທິແທ້ຈິງຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ແລະ  
ທ່ານຍັງເປັນສັນຍະລັກຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາຕັ້ງແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຈົນເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງມັນ.  
ເມື່ອພວກເຮົາມາເຖິງພຣະທຳດານເຢຊູ ບົດ 4 ແລະ 5, ພວກເຮົາຈະພົບວ່າ ເນບູກາດເນັດຊາ  
ເປັນຕົວແທນຂອງ “ເວລາແຫ່ງອວສານ” ໃນປີ 1798, ແລະ ເນບູກາດເນັດຊາ  
ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ເນບູກາດເນັດຊາ  
ໄດ້ກ້າຍເປັນຜູ້ປົກຄອງດຸດດັ່ງລູກແກະທີ່ໄດ້ຮັບການກັບໃຈໃໝ່ ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງ “ເຈດີກາລະ”  
ແຫ່ງການລົງໂທດ, ແຕ່ບຸດຂອງລາວກັບລົງເອີ້ນໂດຍເວົ້າດຸດດັ່ງມັງກອນ  
ກ່ອນໜ້າການພິພາດຂອງຕົນພຽງເລັກນ້ອຍ.

“ແກ່ຜູ້ປົກຄອງຄົນສຸດທ້າຍຂອງບາບີໂລນ,  
ດັ່ງທີ່ເຄືອເກດີຂຶ້ນໃນຖານະເປັນແບບຢ່າງແກ່ຜູ້ປົກຄອງຄົນທຳອິດຂອງມັນ,  
ໄດ້ມາເຖິງຄຳພິພາກສາຈາກພະຍາມເຜົາລະວັງແຫ່ງສະຫວັນ: ‘ໂອ້ ກະສັດເອີຍ,...  
ຄຳນີ້ໄດ້ກ່າວແກ່ພະອົງແລ້ວ; ອານາຈັກໄດ້ຖືກຍຶດໄປຈາກພະອົງແລ້ວ.’ ດານເຢຊູ 4:31.” Prophets and  
Kings, 533.

ດານເຢຊູ ບົດທີໜຶ່ງ ເປັນຕົວແທນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລີ້ຣດ ຈາກວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840  
ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ມັນຍັງເປັນຕົວແທນໄລຍະຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001  
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.  
ມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນບັນດາຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ  
ຊຶ່ງຍັງເປັນຕົວແທນສັນຍະລັກຄຳພະຍາກອນອັນທີສອງຂອງປະຫວັດຂອງສະຫະລັດ ຈາກປີ 1798  
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ບາງທີ ການນຳສະແດງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງດານເຢຊູບົດທີໜຶ່ງ ກໍຄື  
ມັນເປັນສິ່ງທຳອິດທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນປຶ້ມຄຳພະຍາກອນທີ່ປະກອບດ້ວຍພຣະທັມດານເຢຊູ ແລະ  
ພຣະທັມພຣະນິມົດຄວບຄູ່ກັນ. ມັນເປັນການທົດສອບຜ່າຍຄຳພະຍາກອນປະການທຳອິດໃນສາມປະການ  
ທີ່ນັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນຈຳເປັນຕ້ອງຊຳນານ. ມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳຕ້ອງ “ກົນ”  
ເພື່ອຈະຜ່ານການທົດສອບຕ່າງໄປ.

ໃນ Early Writings, ດັ່ງທີ່ໄດ້ອ້າງເຖິງແລ້ວຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄັ້ງໃນບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້, ຊີດສະເຕີໄວທ໌  
ໄດ້ລະບຸຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນໃນປະຫວັດຂອງພຣະຄຣິດໄວໃນຫຍໍ້ໜຶ່ງ,  
ແລະໃນຫຍໍ້ຖັດໄປນາໆໄດ້ລະບຸຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນໃນປະຫວັດຂອງພວກ Millerite.  
ນາໆລະບຸວ່າ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງໂຢຮັນ,  
ບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້. ຫຍໍ້ຖັດໄປນັ້ນເປັນທີ່ໃຫ້ຜູ້ທີ່ປະສົງຈະເຫັນ ໄດ້ເຫັນວ່າ  
ການທົດສອບທຳອິດສຳລັບພວກ Millerite ແມ່ນ William Miller, ຜູ້ທີ່ຊີດສະເຕີໄວທ໌  
ລະບຸວ່າເປັນຕົວແທນໂດຍທັງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະ ເອລີຍາ.  
ພະຍານສອງຄົນແຫ່ງການທົດສອບທຳອິດນັ້ນ ສະຖາປະນາວ່າ Daniel ບົດທີໜຶ່ງ ແມ່ນຂ່າວສານຂອງເອລີຍາ.  
ຖ້າບົດທີໜຶ່ງຖືກປະຕິເສດ ກໍຈະບໍ່ສາມາດມີປະໂຫຍດໃດໆຈາກບົດທີສອງແລະບົດທີສາມໄດ້.

ພຣະເຢຊູ ແລະ ທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ໄດ້ຕິດຕາມໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະ ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ  
ໃນປະຫວັດສາດຂອງຕົນຕາມລຳດັບ. ຫຼັງຈາກພຣະເຢຊູ ກໍແມ່ນການພິພາກສາແຫ່ງກາງແຂນ, ແລະ  
ທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ໄດ້ມາເຖິງເມື່ອການພິພາກສາສິບສອນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ.

ຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກສາວົກທຶກາງແຂນ ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຄວາມຜິດຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ດານເຮັດບົດທຶນຢູ່ ແມ່ນເອວຢາ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໂຍຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະ ວິນລຽມ ມິນເລີ ແຕ່ມັນບໍ່ອາດຖືກແຍກອອກຈາກບົດທຶນຂອງ ແລະ ບົດທຶນສາມໄດ້. ບົດເຫຼົ່ານັ້ນເມື່ອຢູ່ຮ່ວມກັນ ແມ່ນຂ້າວປະເສີດນິລັນດອນ, ຊຶ່ງເປັນຂ້າວສານການທົດສອບແບບຄຳພະຍາກອນສາມຂັ້ນຢູ່ສະເໝີ ທຶກໃຫ້ເກີດ ແລະ ຈາກນັ້ນແຍກຜູ້ນະມັດສະການອອກເປັນສອງຈຳພວກ. ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າບົດທຶນສາມນັ້ນຖືກແຍກອອກຈາກກັນ ມັນກໍຈະເປັນຂ້າວປະເສີດອື່ນ.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາເອງ ຫຼືທູດສະຫວັນອົງໃດໜຶ່ງຈາກສະຫວັນ  
ຈະມາປະກາດຂ້າວປະເສີດອື່ນໃດແກ່ທ່ານ  
ນອກເໜືອຈາກຂ້າວປະເສີດທຶພວກເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ທ່ານແລ້ວ ຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊງ.  
ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວອີກຄັ້ງວ່າ  
ຖ້າຜູ້ໃດປະກາດຂ້າວປະເສີດອື່ນໃດແກ່ທ່ານ ນອກເໜືອຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບໄວ້ແລ້ວ  
ຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກສາບແຊງ. ຄາລາເຕຍ 1:8, 9.

ດານເຮັດ ບົດທີ 1 ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສັງຂ້າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ  
ໃຫ້ມາເຖິງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ,  
ແລະມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງສຽງຜູ້ຮ້ອງຢູ່ໃນຖົນກັນດານດ້ວຍ.  
ຖົນກັນດານນັ້ນຖືກສະແດງເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ, ໃນເວລາທີ່ສະຖານນະມັດສະການ  
ແລະກອງພົນກຳລັງຖືກຢຽບຢຳລົງພາຍໃຕ້ຕົນ. ໃນດານເຮັດ ບົດທີ 1, ດານເຮັດຢູ່ໃນຖົນກັນດານ,  
ຖືກກະຈັດກະຈາຍ ແລະຕົກເປັນທາດ. ຂໍຄວາມຂອງບົດທີ 1 ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຂໍຄວາມຂອງບົດທີ 2,  
ໃນທີ່ນັ້ນພຣະຄຣິດຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບບັນດາບຸດຂອງເລວີ.  
ບັນດາບຸດຂອງເລວີຖືກລະບຸວ່າເປັນສັນຍາລັກຂອງຊົນຊາດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກ,  
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຍືນຍົດຢ່າງສັດຊື່ງຊ້າງໄມເຊ ໃນວິກິດແຫ່ງຮູບເຄົາລົບຄຳຂອງອາໂຣນ, ແລະດານເຮັດ  
ບົດທີ 3 ກໍເປັນວິກິດເລື່ອງຮູບເຄົາລົບຄຳເຊັ່ນກັນ.

ຊາດຮາກ ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ ເປັນດັ່ງພວກເລວີຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໄວ້ວ່າງໜ້າ  
ກ່ອນການທົດສອບເລື່ອງ "ຮູບສັດຮ້າຍ" ຂອງຮູບບັນຄຳ. ໃນພິທີນັ້ນ ເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນຜູ້ຈັດຫວັງດົນຕີ,  
ຍິ່ງແພດແຫ່ງເມືອງຕີໂຮຣັອງບົດເພງ, ແລະ ອິສຣາເອນຝ່າຍວິນຍານທີ່ໄດ້ຫັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອ  
ກັກມັລົງນະມັດສະການ ແລ້ວຈົ່ງເຕັ້ນລຳດັວຍຮ່າງກາຍເປືອຍເປົ້າຕາມສຽງດົນຕີອີ່ມຮູບບັນຄຳ.

ພຣະທຳດານເຮັດ ແລະ ພຣະນິມິດ ເປັນພຣະທຳຫົວດຽວກັນ, ແລະ ພຣະຄຣິດໃນຖານະເປັນ Alpha ແລະ  
Omega ກຳລັງເປີດຕາປະທັບຂອງພຣະທຳເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ໃນບັດນີ້,  
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດ.  
ຄວາມຈິງປະການທຳອິດທີ່ພຣະອົງຊົງວາງໄວ້ໃນພຣະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນຂ້າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ.  
ສາມບົດທຳອິດຂອງພຣະທຳດານເຮັດ ແມ່ນຂ້າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ.  
ຄວາມຈິງຕ່າງໆທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຂ້າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງນັ້ນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບສີ່  
ຈະຖືກນຳໄປສູ່ຄວາມສົມບູນເມື່ອເປັນທີ່ຮັບຮູ້ວ່າ  
ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດແລ້ວໃນສາມບົດທຳອິດຂອງພຣະທຳດານເຮັດ. ໃນພຣະນິມິດ  
14 ຂ້າວສານເຫຼົ່ານັ້ນຖືກລະບຸວ່າເປັນຂ້າວປະເສີດອັນຖາວອນ, ແລະ  
ທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງບິນຢູ່ກາງທ້ອງຟ້າ,  
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊັບອກເຖິງຂ້າວສານທີ່ຖືກປະກາດແກ່ຊາວໂລກທັງສິ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.  
ໃນສາມບົດທຳອິດຂອງພຣະທຳດານເຮັດ, ປະສົບການຂອງບັນດາຊາຍແລະຍິງຜູ້ນຳຂ້າວສານນັ້ນໄປສູ່ໂລກ  
ຖືກຖ່າຍທອດໄວ້ເປັນພາບປະກອບ. ພຣະນິມິດ 14 ແມ່ນແນວຄວາມຈິງພາຍນອກ,  
ຊຶ່ງໃຊ້ສັນຍະລັກເປັນຕົວແທນຂອງຂ້າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ. ຂ້າວປະເສີດອັນຖາວອນ ແລະ

ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນແຕ່ລະອົງໃນສາມອົງນັ້ນ ຖືກນຳໄປສູ່ຄວາມສົມບູນໂດຍແນວຄວາມຈິງພາຍໃນ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນສາມບົດທຳອິດຂອງພຣະທຳດານເືອນ.

ສາມບົດທຳອິດເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງອັນອັດສະຈັນຫຼາຍປະການ, ແລະໃນບັນດາຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ປະການໜຶ່ງວ່າ ຂ່າວສານທັງສາມເປັນຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການທົດສອບດ້ານອາຫານ, ຕາມມາດ້ວຍການທົດສອບດ້ານການເບິ່ງເຫັນ, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນດ້ວຍການທົດສອບແບບລົດມັດ. ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສວ່າ ຍັງມີວິທີອື່ນໆໃນການຕັ້ງຊື່ໃຫ້ແກ່ການທົດສອບທັງສາມນັ້ນ, ແຕ່ບ້າຍຊື່ເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນບົດທີໜຶ່ງ, ແລະຍັງສາມາດເຫັນໄດ້ອີກໃນບົດທີໜຶ່ງຫາບົດທີສາມ. ສາມບົດນີ້ຈຳຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ຮ່ວມກັນເປັນສັນຍາລັກອັນດຽວ.

“ຂໍ້ຄວາມທຳອິດແລະຂໍ້ຄວາມທີສອງໄດ້ຖືກປະກາດໃນປີ 1843 ແລະ 1844, ແລະໃນບັດນີ້ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ພາຍໃຕ້ການປະກາດຂອງຂໍ້ຄວາມທີສາມ; ແຕ່ຂໍ້ຄວາມທັງສາມຍັງຈະຕ້ອງຖືກປະກາດຕໍ່ໄປ. ບັດນີ້ກໍ່ສຳຄັນຈຳເປັນບໍ່ຍິ່ງຢູ່ອ່ນໄປກວ່າເມື່ອກ່ອນ ທີ່ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງຖືກທວນຄືນແກ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ. ໂດຍປາກກາແລະດ້ວຍສຽງ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງປາໄສປະກາດຂໍ້ຄວາມນີ້ໂດຍສະແດງລຳດັບຂອງມັນ ແລະການນຳໃຊ້ຂອງຄຳເພະຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ນຳພວກເຮົາມາເຖິງຂໍ້ຄວາມຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ຈະມີຂໍ້ຄວາມທີສາມບໍ່ໄດ້ ຫາກບໍ່ມີຂໍ້ຄວາມທຳອິດແລະທີສອງ. ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ພວກເຮົາຈະຕ້ອງນຳສົ່ງແກ່ໂລກຜ່ານສົງເພີມຕ່າງໆ ແລະຜ່ານການບັນຍາຍ ໂດຍສະແດງຕາມແນວປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳເພະຍາກອນ ເຖິງສົງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະສົງທັງຫຼາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.” Selected Messages, ເຫຼັ້ມ 2, 104, 105.

ບໍ່ສຳຄັນວ່າລະຫວ່າງປະຫວັດສາດທີ່ເກີດຂຶ້ນຈົນຮອດປັດຈຸບັນຂອງບົດທີສອງ ແລະ ບົດທີສາມ ຈະມີພຽງໜຶ່ງມື້, ຫຼືໜຶ່ງອາທິດ, ຫຼືຊາວປີກໍ່ຕາມ, ທັງສອງບົດນີ້ກຳລັງສະແດງໃນເຊິ່ງສັນຍະລັກເຖິງການທົດສອບສາມປະການທີ່ດຳເນີນໄປຕາມລຳດັບ. ເນບູກາດເນັດຊາຖືກເຮັດໃຫ້ຕຳພຣະ ແລະ ປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານຜູ້ເພະຍາກອນດານເືອນ ສາມາດຮູ້ຄວາມຜັນຂອງພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ການຕີຄວາມຄວາມຜັນນັ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າເຊື່ອຖື ຈົນອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ແຕ່ພຽງວ່າເປັນຄວາມຈິງ. ແຕ່ໃນບົດທີສາມ ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ລົ້ມເຫລວໃນການທົດສອບປະການທີສອງຂອງບົດທີສອງ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນໃຈຍົກຄວາມປາຖະໜາອັນແຕ້ມໄປດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງຂອງມະນຸດຂອງຕົນ ໃຫ້ຢູ່ເໝືອນການສຳແດງອັນມະຫັດສະຈັນແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຊີ້ແຈງຄວາມໝາຍອັນເປັນພຣະຂອງຄວາມຜັນລັບນັ້ນ.

ໃນການຕັ້ງຮູບຄຳຂຶ້ນໃນບົດທີສາມ, ລາວໄດ້ສອບບ່ຜ່ານບົດທົດສອບຂຶ້ນສຸດທ້າຍອັນທີສາມ. ຊາດຣັກ, ເມຊັກ ແລະ ອາເບດເນໂກ ໄດ້ຜ່ານບົດທົດສອບນັ້ນ. ເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ສົມຄວນທັງສາມໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ສາມບົດທຳອິດຂອງດານເືອນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈໃນບໍລິບົດຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບສີ່. ແມ່ນແຕ່ສາມບົດນີ້ຈະເບິ່ງງ່າຍພຽງໃດກໍ່ຕາມ, ເພາະມັນຊັດເຈນຈົນໂດຍທົ່ວໄປຖືກນຳໃຊ້ເປັນເລື່ອງລາວສຳລັບເດັກຄຣິດສະຕຽນ, ແທ້ຈິງແລ້ວມັນອາດຈະເປັນສາມບົດທີ່ໂລກຊຶ້ງທີ່ສຸດໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກັບພຣະຄຳພີດານເືອນ ບົດທີສາມ ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

“ຄວາມຫຍຸ້ງຈອງຫອງແລະການຂົ່ມເຫັງທີ່ເຫັນໄດ້ໃນແນວທາງທີ່ກະສັດຕ່າງໆຊາດ ເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ດຳເນີນນັ້ນ ກຳລັງຖືກ ແລະຈະຍັງຄົງຖືກ ສະແດງອອກໃນຍຸກຂອງພວກເຮົາ.

ປະຫວັດສາດຈະຊ້ຳຮອຍເດີມ. ໃນຍຸກນີ້ ບົດທົດສອບຈະຢູ່ທີ່ປະເດັນການຖືຮັກສາວັນສະບາໂຕ. ຈັກກະວານແຫ່ງສະຫວັນເຝົ້າເບຶ້ງມະນຸດທັງຫຼາຍຢຽບຢາກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຢໂຮວາ ເຮັດໃຫ້ອະນຸສອນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄືເຄື່ອງໝາຍລະຫວ່າງພຣະອົງກັບປະຊາຊົນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ກາຍເປັນສົງໄສຄຳ ເປັນສົງທົດວນຖືກດູໝືນ ໃນຂະນະທີ່ວັນສະບາໂຕຄູ່ແຂ່ງໜຶ່ງຖືກຍົກຊື້ນ ດັ່ງທີ່ຮູບທອງຄຳອັນໃຫຍ່ໃນທົ່ງດູຮາເຄີຍຖືກຍົກຊື້ນນັ້ນ. ມະນຸດທັງຫຼາຍຜູ້ອ້າງຕົນວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ ຈະເອີ້ນຮ້ອງໃຫ້ໂລກຖືຮັກສາວັນສະບາໂຕບອມນິພົວກເຂົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

ທຸກຄົນທີ່ປະຕິເສດຈະຖືກວາງໄວ້ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍອັນກົດຂີ່. ນີ້ແມ່ນຄວາມລັບລັກແຫ່ງຄວາມອະທຳ ເປັນການວາງແຜນຂອງບັນດາອຳນາດຊາຕານ ຊຶ່ງຖືກນຳໄປສູ່ການປະຕິບັດໂດຍຄົນແຫ່ງບາບ." The Youth's Instructor, July 12, 1904.